

prof. dr hab. inż. Grażyna Osbert-Pociecha
Katedra Ekonomiki i Organizacji Przedsiębiorstwa
Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu

ZAPOTRZEBOWANIE NA NIEKONSEKWENCJĘ JAKO IMPERATYW ZARZĄDZANIA PRZEDSIĘBIORSTWEM W RZECZYWISTOŚCI VUCA

ABSTRAKT

Tradycyjne podejście do zarządzania przedsiębiorstwem przez długi czas utrwalało potrzebę bycia konsekwentnym jako determinantę skuteczności i osiągnięcia sukcesów. Wzorce nieustępliwego zmierzania do celu/celów stały się niekwestionowanym standardem dla przedsiębiorstw we wszystkich aspektach i wymiarach ich funkcjonowania. Bezkompromisowe (uparte) dążenie do osiągnięcia określonych celów do niedawna było traktowane wręcz jako gwarancja uzyskania efektywności, zapewnienia sobie względnie trwałej przewagi konkurencyjnej. W referacie w oparciu o syntetyczny przegląd literatury przedmiotu podjęto próbę odpowiedzi na pytanie czy w warunkach nieuchronnych zmian jakie zachodzą zarówno w otoczeniu, jak i wewnątrz przedsiębiorstwa (opisywanych m.in. przez modele VUCA, BANI i inne) zmienia się rola konsekwencji w zarządzaniu (przestaje być cnotą, staje się grzechem)? W tym kontekście ważne są tu także pytania/wątpliwości związane z coraz częstszymi aktami niekonsekwencji tj. czy postępująca atrofia konsekwencji nie stanowi zagrożenia dla funkcjonowania/ przetrwania przedsiębiorstw, czy nie jest przejawem irracjonalności a może w warunkach nasilonej ambiwalencji i ujawniania się kolejnych paradoksów staje się ona jako źródło kreacji alternatyw, koniecznością dla urzeczywistnienia „ both/and thinking”. Rozważania teoretyczne uzupełniono wynikami badania sondażowego na zasadzie egzemplifikacji postrzegania niekonsekwencji w zarządzaniu przez polskich praktyków (menedżerów).